

בתי המשפט

בל 08/0853	בבית דין האזראי לعبدת בירושלים
תאריך: 21/05/2009	בפני: שופט: גולדברג דניאל – דן יחיד

בעניין: [REDACTED]**מערער****ע"י ב"כ עו"ד איתמר ברה****נ ג ד****משיב****המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד ארז בן דוד****פסק דין**

1. זהו ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעורדים מיום 19.11.08 אשר קבעה למערער % 59 נכות בגין ליקויים שונים, בהם ליקוי שמיעה, סכרת, הגבלה בעמוד שדרה צוארית, הפטיטיס והפרעת אישיות. בגין הפרעת האישיות נקבעה למערער נכות בשיעור % 20.
2. הוועדה התכנסה על פי פסק דין שנייתן בערעור קודם שהגיש המערער בתיק בל 10160/08. פסק הדין, אשר ניתן ביום 17.9.08, נתן תוקף להסכמה הצדדים על פיה עניינו של המערער יוחזר לוועדה לעניין הנכות הפסיכיאטרית, על מנת שזו תשקל מחדש ותנמק את קביעת הנכות בשים לב לממצאים שעל מפרטוקול הוועדה בעניין ההתחמורות בעבר לסמים, דיכאון ותססרא תפוקוד רב שנים.
3. הוועדה התכנסה ביום 19.11.08 וסיכמה את מציאות כדלהלן:
 "הועדה התכנסה בהתאם לפס"ד מיום 17.9.08 בהתייחס להערות בפרוטוקול בית"ד, הוועדה אבחן והעריכה את מצבו של התובע כשלקחה בחשבון גם את העבר, תחלואה אישיותית, והשלכות על מצבו הנפשי של היום, כולל גם מצבו הרגשי והדבר מוביל היטב בפרוטוקול הוועדה. הוועדה בפירוש התיחסה במצבו הנפשי כ'חמור יתיר מדרגת 1 התואמת בשווואה עם הערכה הקודמת והעניקה לתובע נכות גבוהה יותר מדרוג 1 התואמת בהחלט את מצבו הנפשי הנוכחי. עפ"י התרשומות מהיום הוועדה משaira את קביעתה הקודמת וזוכה את העזר'".
4. המשיב אינו חולק על כך שהערעור הנוכחי בדין יסודה לאחר שהחלטה הוועדה אינה מנומקת ואינה דנה בגופו של עניין (הודיעת המשיב מיום 29.3.09). לפיכך, מסכים המשיב להחזיר עניינו של המערער לוועדה על מנת שתקיים כראוי את פסק הדין מיום 17.9.08 בתיק בל 08/0853.
5. הצדדים חלוקים בשאלת אם יש להורות על החזרת עניינו של המערער לוועדה בהרכבת אחר. המערער טוען כי מדובר בפעם השנייה בה מוחזר עניינו של המערער לוועדה ולפיכך דרך המלך היא החזרת העניין לוועדה בהרכבת אחר. בנוסף, הנחתית פסק הדין הקודם הייתה מצומצמת וברורה – הנחיה לשקל את ממצאי הוועדה בתחום הפסיכיאטרי ולنمך את קביעותיה. הוועדה לא מילאה אחר פסק הדין ואין טעם לחזור לה את עניינו של המערער עם אותה הנחיה.
6. המשיב טוען כי מדובר באירוע פסק דין בפעם הראשונה ועל כן דרך המלך היא לחשב את עניינו של המערער לוועדה באותו הרכבת. עוד טוען המשיב כי העובדה שהועידה לא מילאה אחר פסק הדין הקודם בשל כך שלא דנה לגופו של עניין מחזקת את עמדת המשיב כי הוועדה לא נעהה בעמדתה.

- . 7. הדין עם המערער. מנימוקי הועודה עולה כי היא מתפלמת עם הצורך לשקל ולנקק מחדש את קביעותיה בתחום הפסיכיאטרי, כפי שנקבע בפסק הדין שנייתן בהסכמה המשיב. בנסיבות אלה, בין הדין סבור כי ראוי כי עניינו של המערער יובא לדין בפני ועדה בהרכב אחר, וכן מורה בית הדין.
- . 8. הערעור מתקבל. המשיב ישלם למערער שכ"ט ע"ד בסך 1,000 ל"כ בצווף מע"מ.

ניתן היום כ"ז באيار, תשס"ט (21 במאי 2009) בהעדר הצדדים.

ד. גולדברג, שופט